

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2012. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка за судската пракса на Судот бр. 138 февруари 2011

Karoussiotis против Португалија - 23205/08 Пресуда 1.2.2011 [Секција II]

Член 35

Член 35-2

Исто како прашањата поднесени во друга постапка

Апликација до Судот кога е се' уште отворена поплака до Европската Комисија: *допуштено*

Факти – Предметот се однесува на постапка за враќање на дете незаконито однесено од Германија во Португалија и на старателството врз тоа дете. Во март 2005 апликантот, германски државјанин, побарал асистенција на германските власти за да обезбеди враќање на детето, како што е пропишано со Хашката конвенција. Во 2009 португалскиот апелационен суд утврдил дека детето се држи незаконски во Португалија, но, водејќи сметка за Регулативата на Европскиот совет ЕС 2201/2003 (во врска со јурисдикцијата и признавањето и извршувањето на пресуди поврзани со брачни прашања и родителска одговорност), сметал дека е во најдобар интерес на детето тоа да остане во Португалија. Постапката за старателство, отворена во март 2005, се' уште се води пред португалските судови. Во април 2008 апликантот повел „постапка за прекршување“ против Португалија пред Европската комисија, поради кршење на Регулативата ЕС 2201/2003 заради прекумерното траење на постапката пред португалските судови. Овие постапки, исто така се се' уште во тек.

Право – Допуштеноост:

Постоењето на слична апликација пред Европската Комисија: Сличноста на фактите и претставките поднесени од апликантот до Судот и до Европската Комисија е неспорна.

Требаше да се утврди дали постапките пред второспоменатото тело може да се сметаат, од процедурална гледна точка и од аспект на нивните потенцијални ефекти, како индивидуална апликација во смисла на Член 34 од Конвенцијата. Секој поединец може да оспори постапување на земја-членка со поднесување тужба до Европската Комисија против мерка или

пракса што може да се припише на земја-членка за која тужителот смета дека претставува кршење одредба или правен принцип на Европската Унија. Тужбата се смета за допуштена доколку се однесува на повреда на правото на Заедницата од страна на земја-членка. Согласно усвоеното прецедентно право на Европскиот суд на правдата, Европската Комисија има дискреционо право да покрене постапка за прекршување пред Судот на правдата на Европската Унија. Единствена цел на „постапката за прекршување“ или „претпарничната постапка“ е да обезбеди земјата-членка доброволно да се придржува кон барањата на правото на Европската Унија. Во однос на постапката за кршење на правото на Заедницата, доколку Судот на правдата донесе пресуда за повреда, тој ќе може на земјата-членка да и' нареди да плати паушален износ или парична казна најмногу до износот посочен од Комисијата, со цел да ја обврзе да се придржува кон правото на Заедницата. Оттука, ниедна ваква пресуда не би имала последици врз правата на тужителот, зашто резултатот не би бил да се реши индивидуална ситуација. За секое барање за индивидуална корективна мерка, тужителот би требало да оди преку националните судови. Тоа е причината што тужителот не мора да утврди дека има правна основа и дека е директно и првенствено засегнат од прекршувањето за кое станува збор. Со оглед на претходно изнесеното, таа постапка не може да се споредува, ниту процедурално, ниту во смисла на нејзините потенцијални ефекти, со индивидуална апликација според Член 34. Кога Европската Комисија пресудува, како во овој случај, по тужба поднесена од поединец, тоа не претставува „процедура на меѓународна истрага или спогодување“ во смисла на Член 35 § 2 (b) од Конвенцијата.

Заклучок: прелиминарниот приговор е отфрлен (едногласно).

Судот, исто така, се приклучи на мериторноста и го одби прелиминарниот приговор на Владата во врска со неисцрпувањето на домашните правни лекови; исто така, тој утврди дека дошло до повреда на Член 8.

На овој линк може да се најдат [Case-Law Information Notes](#)

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2012

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de

jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.